

"הַשְׁרַח הַחֲלָבִי" לַתּוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר במדבר
פרשת בהעלותך

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו - 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

סד לעלה: שעיר-עזים אחד
סה לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני-שנה
חמשה זה קרבן אבירן
בן-גדעוני:

טו ביום העשירי נשיא לבני דן
טז אחיעזר בן-עמישדי: קרבנו
קערת-כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם | מלאים סלת
סח בלולה בשמן למנחה: כף
אחת עשרה זהב מלאה
סט קטרת: פר אחד בן-בקר איל
אחד כבש-אחד בן-שנתו
ע לעלה: שעיר-עזים אחד
עא לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני-שנה
חמשה זה קרבן אחיעזר
בן-עמישדי:

שביעי
עב ביום עשתי עשר יום נשיא
לבני אשר פגעאל בן-עכרן:
עג קרבנו קערת-כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם | מלאים סלת

עד בלולה בשמן למנחה: כף
אחת עשרה זהב מלאה
עה קטרת: פר אחד בן-בקר איל
אחד כבש-אחד בן-שנתו
עו לעלה: שעיר-עזים אחד
עז לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני-שנה
חמשה זה קרבן פגעאל
בן-עכרן:

עח ביום שנים עשר יום נשיא
לבני נפתלי אחירע בן-עינן:
עט קרבנו קערת-כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם | מלאים סלת
פ בלולה בשמן למנחה: כף
אחת עשרה זהב מלאה
פא קטרת: פר אחד בן-בקר איל
אחד כבש-אחד בן-שנתו
פב לעלה: שעיר-עזים אחד
פג לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני-שנה
חמשה זה קרבן אחירע
בן-עינן:

פד זאת | חנכת המזבח ביום
המשח אתו מאת נשיא

ישראל קערת כסף שנים
עשרה מזרקי-כסף שנים
עשר כפות זהב שנים עשרה:
פה שלשים ומאה הקערה האחת
כסף ושבעים המזרק האחד
כל כסף הכלים אלפים
וארבע-מאות בשקל הקדש:
פו כפות זהב שנים-עשרה
מלאת קטרת עשרה עשרה
הכף בשקל הקדש כל-זהב
מפטיר
פז הכפות עשרים ומאה: כל-
הבקר לעלה שנים עשר פרים
אילים שנים-עשר כבשים
בני-שנה שנים עשר ומנחתם
ושעירי עזים שנים עשר
פח לחטאת: וכל בקר | זבח
השלמים עשרים וארבעה
פרים אילים ששים עתדים
ששים כבשים בני-שנה
ששים זאת חנכת המזבח
פט אחרי המשח אתו: ובבא משה
אל-אהל מועד לדבר אתו
וישמע את-הקול מדבר אליו
מעל הכפרת אשר על-ארן
העדות מבין שני הכרבים וידבר
אליו:

בהעלתך
חא וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
ב דבר אל-אהרן ואמרת אליו
בהעלתך את-הנרות אל-מול

מליאנן צמיד מלתותיה פיל זית לל הדייה: 80. כף - צחפיה וחדיה עשרה דהב מליאניה בכור: 81. פר - ראתו ואחיד פאלו בקר כיביש ואחיד כרוף ואחיד איבין סנתו לסעידיה: 82. שעיר - עתות מאעיז ואחיד לדכוויה: 83. ולזבח - ולדבח אלאסלאיים בקר תנין כבוש כמסיה עתתיד כמסיה כוורף בנין סניה כמסיה האדא קרבן אחירע איבין עינן:

84. זאת - האדי תעוודית אלמדבח פי יום מסאח אלו מן ענד שורפאת ישראל קסעאת פיצה תנעשר מרשאת פיצה תנעשר סיחאף דהב תנעשר: 85. שלשים - מייה ותלתין קסעה ואחדיה פיצה וסבעין מראש ואחיד גמיע פיצית אלאוואני אלפין וארבע מייה פי ואזנית אלקדוס: 86. כפות - סיחאף דהב תנעשר מילאנת בכור עשרה עשרה סיחפיה פי ואזנית אלקדוס גמיע דהב סיחאף מייה ועשר(ה)[ין]: 87. כל - גמיע בקר לסעידיה תנעשר רתות כבוש תנעשר כוורף בנין סניה תנעשר והדתהון ועתתית מאעיז תנעשר לדכוויה: 88. וכל - וגמיע בקר דבח אלאסלאיים ארבעה ועשרין רתות כבוש סיתין עתתיד סיתין כוורף בנין סניה סיתין האדי תעוודית אלמדבח בעד מסאח אלו: 89. ובבא - ופימגי מוסה אלא כימית מיעאר לאכלים מעו וסימיע אלא אלצוט מכלים אליה מן עלא אלגטא אלדי עלא סנדוק שהאדיה מן בין כרובין וכלאם אליה:

ח

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 2. דבר - בהעלתך כאלים אלא אהרון ותקול אליה פי שעלך אלא אלסיריג

64. שעיר - עתות מאעיז ואחיד לדכוויה: 65. ולזבח - ולדבח אלאסלאיים בקר תנין כבוש כמסיה עתתיד כמסיה כוורף בנין סניה כמסיה האדא קרבן איבין גרעני: 66. ביום - פי יום אלעאסיר שריף לבנין דן אחיעזר איבין עמישדי: 67. קרבנו קסעא פיצה וחדיה מייה ותלתין וזניה מראש ואחיד פיצה סבעין וזניה פי וזנית אלקדוס תנינהון מליאנן צמיד מלתותיה פיל זית לל הדייה: 68. כף - צחפיה וחדיה עשרה דהב מליאניה בכור: 69. פר - ראתו ואחיד פאלו בקר כיביש ואחיד כרוף ואחיד איבין סנתו לסעידיה: 70. שעיר - עתות מאעיז ואחיד לדכוויה: 71. ולזבח - ולדבח אלאסלאיים בקר תנין כבוש כמסיה עתתיד כמסיה כוורף בנין סניה כמסיה האדא קרבן אחיעזר איבין עמישדי: 72. ביום - פי יום אידעשר שריף לבנין אשר פגעאל איבין עכרן: 73. קרבנו קסעא פיצה וחדיה מייה ותלתין וזניה מראש ואחיד פיצה סבעין וזניה פי וזנית אלקדוס תנינהון מליאנן צמיד מלתותיה פיל זית לל הדייה: 74. כף - צחפיה וחדיה עשרה דהב מליאניה בכור: 75. פר - ראתו ואחיד פאלו בקר כיביש ואחיד כרוף ואחיד איבין סנתו לסעידיה: 76. שעיר - עתות מאעיז ואחיד לדכוויה: 77. ולזבח - ולדבח אלאסלאיים בקר תנין כבוש כמסיה עתתיד כמסיה כוורף בנין סניה כמסיה האדא קרבן פגעאל איבין עכרן: 78. ביום - פי יום תנעשר שריף לבנין נפתלי אחירע איבין עינן: 79. קרבנו קסעא פיצה וחדיה מייה ותלתין וזניה מראש ואחיד פיצה סבעין וזניה פי וזנית אלקדוס תנינהון

ח

2. כחעלתך - בהדליקך, וכן בגר, כת"א (באדלקותך). וכן בהמשך.

84. מכאן אנו חוזרים לכתב היד של התרגום. מזריק - וכן ב. גר: חוק, אחוואק. כפות - וכן ב. ד: מגאריף.

פני המנוחה ואירו שבעת
 הגירות: ויעש כן אהרן אל-
 מול פני המנוחה העלה נרתייה
 כאשר צוה יהוה את-משה:
 וזה מעשה המנרה מקשה זהב
 עד-ירכה עד-פרחה מקשה
 הוא כמראה אשר הראה
 יהוה את-משה כן עשה
 את-המנרה:

* וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 וקח את-הלויים מתוך בני
 ישראל וטהרת אתם: וכה-
 תעשה להם לטהרם הוה
 עליהם מי חטאת והעבירו
 תער על-כל-בשרם וכבסו
 בגדיהם והטהרו: ולקחו פר
 בן-בקר ומנחתו סלת בלילה
 בשמן ופר-שני בן-בקר תקח
 לחטאת: והקרבת את-הלויים
 לפני אהל מועד והקהלת את-
 כל-עדת בני ישראל: והקרבת
 את-הלויים לפני יהוה וסמכו
 בני-ישראל את-ידיהם על-
 הלויים: והניף אהרן את-
 הלויים תנופה לפני יהוה מאת
 בני ישראל והיו לעבד את-
 עבדת יהוה: והלויים יסמכו
 את-ידיהם על ראש הפרים
 ועשה את-האחר חטאת ואת-

האחר עלה ליהוה לכפר על-
 הלויים: והעמדת את-הלויים
 לפני אהרן ולפני בניו והנפת
 אתם תנופה ליהוה: והבדלת
 את-הלויים מתוך בני ישראל
 והיו לי הלויים: ואחרי-כן יבאו
 הלויים לעבד את-אהל מועד
 וטהרת אתם והנפת אתם
 תנופה: כי נתנים נתנים המה
 לי מתוך בני ישראל תחת
 פטרת כל-רחם בכור כל מבני
 ישראל לקחתי אתם לי: כי לי
 כל-בכור בבני ישראל באדם
 ובבהמה ביום הכתי כל-בכור
 בארץ מצרים הקדשתי אתם
 לי: ואקח את-הלויים תחת
 כל-בכור בבני ישראל: ואתנה
 את-הלויים נתנים | לאהרן
 ולבניו מתוך בני ישראל לעבד
 את-עבדת בני-ישראל באהל
 מועד ולכפר על-בני ישראל
 ולא יהיה בבני ישראל נגף
 בגשת בני-ישראל אל-
 הקדש: ויעש משה ואהרן
 וכל-עדת בני-ישראל ללויים
 ככל אשר-צוה יהוה את-
 משה ללויים כן-עשו להם
 בני ישראל: ויתחטאו הלויים
 ויכבסו בגדיהם וינף אהרן
 אתם תנופה לפני יהוה ויכפר

עליהם אהרן לטהרם: ואחרי-
 כן באו הלויים לעבד את-
 עבדתם באהל מועד לפני
 אהרן ולפני בניו כאשר צוה
 יהוה את-משה על-הלויים
 כן עשו להם:

כג וידבר יהוה אל-משה
 לאמר: זאת אשר ללויים מבן
 חמש ועשרים שנה ומעלה
 יבוא לצבא צבא בעבדת אהל
 מועד: ומבן חמשים שנה
 ישוב מצבא העבדה ולא יעבד
 עוד: ושרת את-אחיו באהל
 מועד לשמר משמרת ועבדה
 לא יעבד ככה תעשה ללויים
 במשמרתם:

שלשים טא וידבר יהוה אל-משה במדבר-
 סיני בשנה השנית לצאתם
 מארץ מצרים בחדש הראשון
 לאמר: ויעשו בני-ישראל
 את-הפסח במועדו: בארבעה
 עשר-יום בחדש הזה בין
 הערבים תעשו אתו במעדו
 ככל-חקתיו וככל-משפטיו
 תעשו אתו: וידבר משה אל-
 בני ישראל לעשות הפסח:
 ה ויעשו את-הפסח בראשון
 בארבעה עשר יום לחדש בין
 הערבים במדבר סיני ככל

אלא לויין עוֹזֵץ גְּמִיעַ בִּכְיֹר פִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 19. וְאַתְּנָה - וְעִסִּית אֶלֶּא אֶלְלוּיִן מַעֲטִיין (מַסְלָמִין) לְאַהֲרֹן וּבְנֵינוּ מִן וְצַט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִיכְדָּמוּ אֶלֶּא כְדָמִית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל פִּי כִימִית מִיעָאד וְלִיגְפִיר עֶלֶּא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִם יִכּוֹן פִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מוֹת פִּי תִקְדּוּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶלֶּא אֶלְקָדוּס: 20. וְעֵשׂ - וְצִינֵעַ מוֹסָה וְאַהֲרֹן וְגְמִיעַ גּוֹמְעִית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹל לְוִיִּן כִּי גְמִיעַ אֶלְדִּי וּוְצַא אֶלְלָה אֶלֶּא מוֹסָה לֹל לְוִיִּן כִּידָא צִינֵעוּ לִיהוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 21. וְיִתְחַסְאוּ - וְתִדְכוּ אֶלְלוּיִן וְכִסְלוּ אֶתִיבְהוֹן וְחֹרֵךְ אַהֲרֹן לִיהוֹן תַּחֲרִיכָה קְדָאם אֶלְלָה וְסִתְגַפֵּר עֲלִיהוֹן אַהֲרֹן לִידְכִיבְהוֹן: 22. וְאַחֲרֵי - וּבְעֵד דְּאֶלִּיךְ אִיגֹ לְוִיִּן לִיכְדָּמוּ אֶלֶּא כְדָמִיתָהוֹן פִּי כִימִית מִיעָאד קְדָאם אַהֲרֹן וְקְדָאם בְּנֵינוּ כְּאֶלְדִּי וּוְצַא אֶלְלָה אֶלֶּא מוֹסָה עֶלֶּא לְוִיִּן כִּידָא צִינֵעוּ לִיהוֹן: 23. וְיִדְבֵּר - וְכִלָּם אֶלְלָה אֶלֶּא מוֹסָה קְאִיִּלָּא: 24. זֹאת - הָאֲדִי אֶלְדִּי לֹל לְוִיִּן מִן אִיבִין כְּמָסָה וְעֵשְׂרִין סִנְיָה וְטֹאֲלִיעַ יִגִּי לִיעֵסְכִיר עֵסְכֵר פִּי כְדָמִית כִּימִאת מִיעָאד: 25. וּמִבֵּן - וּמִן אִיבִין כְּמִסִּין סִנְיָה יִרְגַע מִן עֵסְכֵר אֶלְכְּדָמִיָּה וְלִם יִכְדּוּם עָאד: 26. וְשֵׁרֶת - וְיִכְדּוּם אֶלֶּא אֲכֹוּתוֹ פִּי כִימִית מִיעָאד לִיחַפֵּץ מַחְפָּצָה וְכְדָמָה לִם יִכְדּוּם כִּידָא תַצְנַע לֹל לְוִיִּן פִּי מַחְפָּצָתָהוֹן:

ט

1. וְיִדְבֵּר - וְכִלָּם אֶלְלָה אֶלֶּא מוֹסָה פִּי בֵּר סִינִי פִּי סִנְתָה תֹאנִיָּה לְכְרוּגְהוֹן מִן אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁהַר אֶלְאוּלָאנִי קְאִיִּלָּא: 2. וְיִעֲשֹׂו - וְיִצְנַעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶלֶּא אֶלְפָסַח פִּי מִיעָאדוֹ: 3. בְּאַרְבַּעָה - פִּי אֶרְבַּתְעֶשֶׂר יוֹם פִּי שְׁהַר הָאֲדָא בֵּין גְּרוּבִין תַצְנַעוּ אֶלֶּוּ פִּי מִיעָאדוֹ כִּי גְמִיעַ רְסוּמָאָתוֹ וְכִי גְמִיעַ אַחְכָּאמוּ תַצְנַעוּ אֶלֶּוּ: 4. וְיִדְבֵּר - וְכִלָּם מוֹסָה אֶלֶּא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִיִצְנַעוּ פִּסַח: 5. וְיִעֲשֹׂו - וְצִינֵעוּ אֶלֶּא אֶלְפָסַח פִּי נִיסָן פִּי אֶרְבַּתְעֶשֶׂר יוֹם לִישְׁהַר בֵּין גְּרוּבִין פִּי בֵּר סִינִי כִי גְמִיעַ אֶלְדִּי וּצַא אֶלְלָה אֶלֶּא מוֹסָה כִּידָא צִינֵעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

ט

2. תַפְסַח - תִּרְגַּם בְּאוֹתָהּ מִלָּה עִבְרִית, וְכֵן בְּר. ג: אֶלְקוּרְבָאן - קִרְבָּן, וְכֵן בְּהַמְשָׁךְ.

אלא קבל וגה אלמנרא יצוו סבע סיריג: 3. ויעש - וציניע כידא אהרון אלא קבל וגה מנרא שעל סיריגהא כאלדי וצא אללה אלא מוסה: 4. וזה - והאדא צנעית מנרא דק מסרקא דהב חיתא ורכהא חיתא זהרהא דק מסרקא היא כי מנצר אלדי ארווא אללה אלא מוסה כידא ציניע אלא אלמנרא:

5. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 6. קח - כוד אלא אללוין מן וצט בנן ישראל ותדכי ליהון: 7. ובה - וכידא תצנע ליהון לתדכיהון ריש עליהון מא דכוויה ויפוונו מוס על גמיע לחמהון ויכסלו אתיבבהון וידכו: 8. ולקחו - ויאכדו ראשו פאלו בקר והדיתו סמיד מלתותיה פיל זה וראשו תאני פאלו בקר תאכוד לדכוויה: 9. והקרבת - ותקריב אלא אללוין קדאם כימית מיעאד ותגאוויק אלא גמיע גומעית בנן ישראל: 10. והקרבת - ותקריב אלא אללוין קדאם אללה ויסנדו בנן ישראל אלא ידיהון עלא אללוין: 11. והניף - ויחריק אהרון אלא לויין תחריכא קדאם אללה מן ענד בנן ישראל ויכוננו ליכדמו אלא כדמית אללה: 12. והלויים - ואללוין יסנדו אלא ידיהון עלא ראס רתות וצנע אלא ואחיד דכוויה ואלא ואחיד סעיריה קדאם אללה ליגפיר עלא לויין: 13. והעמדת - ותוואקיף אלא אללוין קדאם אהרון וקדאם בננו ותחריק ליהון תחריכא קדאם אללה: 14. והבדלת - ותפריק אלא אללוין מן וצט בנן ישראל ויכוננו לי לויין: 15. ואחרי - ובעד דאליך יגו לויין ליכדמו אלא כימית מיעאד ותדכי ליהון ותחריק ליהון תחריכא: 16. כי - אין (מעטיין מעטיין) מסלמין מסלמין הימא לי מן וצט (מבין) בנן ישראל עוֹזֵץ פתח גמיע רחם ביכיר גמיע מן בנן ישראל אכדת ליהון לי: 17. כי - אין לי גמיע ביכיר פִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל פִּיל אֲנִסָאן וּפִיל בְּהִימִיָּה פִּי יוֹם צִרְבִי גְמִיעַ בִּיכִיר פִּי אֶרֶץ מִצְרַיִם קִדְסַת לִיהוֹן לי: 18. ואקח - ואכדת

16. נְתַנִּים נְתַנִּים - נָתַן שְׁנֵי תִרְגוּמִים חֲלוּפִים, נִרְדְּפִים. ד כְּתִרְגוּם הָרִאשׁוֹן. ב: מַעֲטִיין מַסְלָמִין - בְּחֵר לְתִרְגָּם אֶת שְׁנֵי הַנִּרְדְּפִים בְּמִלָּה אַחַת. וְכֵן גַּם בְּפִסּוֹק הַבֵּא. 19. נָגַף - וְכֵן בְּר. ג: וּזְבָא - מִנְפָּה, דְּבֵר.

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה כֵּן
 י עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי אֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר הָיוּ טַמְאִים לִנְפֹשׁ אָדָם
 וְלֹא-יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת-הַפֶּסַח בַּיּוֹם
 הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה
 וּלְפָנֵי אֹהֶרֶן בַּיּוֹם הַהוּא:
 ז וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הִהֲמָה אֵלֵינוּ
 אֲנַחְנוּ טַמְאִים לִנְפֹשׁ אָדָם
 לָמָּה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת-
 קָרְבָּן יְהוָה בְּמַעַדּוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי
 ח יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֹשֶׁה
 עֲמַדוּ וְאַשְׁמְעָה מִה-יִצְוָה
 יְהוָה לָכֶם:

ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 י דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 אִישׁ אִישׁ כִּי-יְהִי־טָמֵא
 לִנְפֹשׁ אוֹ בְּדֶרֶךְ רַחֲקָה לָכֶם אוֹ
 לְדֶרֶתִיכֶם וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה:
 יא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר
 יוֹם בֵּין הָעֶרְבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ
 עַל-מִצּוֹת וּמִרְדִּים וְאָכְלֵהוּ:
 יב לֹא-יִשְׁאֲרוּ מִמֶּנּוּ עֵד-בֶּקֶר
 וַעֲצֹם לֹא יִשְׁבְּרוּ בוֹ כָּל-חֻקַּת
 יג הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: וְהָאִישׁ
 אֲשֶׁר-הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא-
 הָיָה וְחָרַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח
 וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּיהָ
 כִּי קָרְבָן יְהוָה לֹא הָקְרִיב
 בְּמַעַדּוֹ חֲטָאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ

יד הַהוּא: וְכִי-יִגְדֹר אֶתְכֶם גֵּר
 וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה כַּחֲקַת
 הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֵּן וַעֲשֵׂה
 חֻקָּה אֶחָת יְהִי־הָיָה לָכֶם וּלְגֵר
 וְלֹאֲזֶרַח הָאָרֶץ:

רביעי
טו

וּבַיּוֹם הַקִּים אֶת-הַמִּשְׁכָּן
 פֶּסַח הָעֵנָן אֶת-הַמִּשְׁכָּן לֵאמֹר
 הָעֵדוּת וּבְעֶרְבִי יְהִי־עַל-הַמִּשְׁכָּן
 טז כַּמְרָאָה אֲשֶׁר עַד-בֶּקֶר: כֵּן יְהִי־הָיָה
 תְּמִיד הָעֵנָן יִכְסֶּנּוּ וּמְרָאָה אֲשֶׁר
 יז לַיְלָה: וּלְפִי הָעֲלוֹת הָעֵנָן מֵעַל
 הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן יִסְעוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן-
 שֵׁם הָעֵנָן שֵׁם יִחְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 יח עַל-פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְעַל-פִּי יְהוָה יִחְנוּ כָּל-יְמֵי
 אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הָעֵנָן עַל-הַמִּשְׁכָּן
 יט יִחְנוּ: וּבַהֲאָרִיךְ הָעֵנָן עַל-
 הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וּשְׁמֵרוֹ
 כ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-מִשְׁמֶרֶת
 כ יהוָה וְלֹא יִסְעוּ: וַיֵּשׁ אֲשֶׁר
 יְהִי־הָיָה הָעֵנָן יָמִים מִסְפָּר עַל-
 הַמִּשְׁכָּן עַל-פִּי יְהוָה יִחְנוּ וְעַל-
 כא פִּי יְהוָה יִסְעוּ: וַיֵּשׁ אֲשֶׁר-יְהִי־הָיָה
 הָעֵנָן מְעֹרֵב עַד-בֶּקֶר וְנִעְלָה
 הָעֵנָן בְּבֶקֶר וְנִסְעוּ אוֹ יוֹמָם
 וּלְיֵלָה וְנִעְלָה הָעֵנָן וְנִסְעוּ:
 כב אוֹ-יָמִים אוֹ-חֹדֶשׁ אוֹ-יָמִים
 בַּהֲאָרִיךְ הָעֵנָן עַל-הַמִּשְׁכָּן
 לִשְׁכֹּן עֲלֵיו יִחְנוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

וְלֹא יִסְעוּ וּבַהֲעֲלֹתוֹ יִסְעוּ:
 כג עַל-פִּי יְהוָה יִחְנוּ וְעַל-פִּי
 יְהוָה יִסְעוּ אֶת-מִשְׁמֶרֶת
 יְהוָה שְׁמְרוּ עַל-פִּי יְהוָה
 בְּיַד-מֹשֶׁה:

יא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ס
 ב עֲשֵׂה לָךְ שְׁתֵּי חֲצוּצוֹת כָּסָף
 מְקֻשָּׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לָךְ
 לְמִקְרָא הָעֵדוּת וּלְמִסְעָה אֶת-
 ג הַמַּחֲנוֹת: וּתְקַעוּ בָהֶן וְנוֹעְדוּ
 אֵלֶיךָ כָּל-הָעֵדוּת אֶל-פֶּתַח
 ד אֹהֶל מוֹעֵד: וְאִם-בְּאַחַת
 יתְקַעוּ וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂאִים
 ה רָאשֵׁי אֲלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: וּתְקַעְתֶּם
 תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִינִים
 ו קְדָמָה: וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה שְׁנִית
 וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִינִים תִּימָנָה
 תְּרוּעָה יתְקַעוּ לְמִסְעֵיהֶם:
 ז וּבַהֲקָהִיל אֶת-הַקָּהָל תִּתְקַעוּ
 ח וְלֹא תְרִיעוּ: וּבְנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים
 יתְקַעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וְהָיוּ לָכֶם
 ט לְחֻקַּת עוֹלָם לְדֶרֶתִיכֶם: וְכִי-
 תָּבֹאוּ מִלְחָמָה בָּאֲרֻצִּים עַל-
 הָעֵר וְהָעִיר אֶתְכֶם וְהִרְעַתֶּם
 בַּחֲצֹצְרוֹת וּנְזַפְרַתֶּם לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאִיְבֵיכֶם:
 י וּבַיּוֹם שִׁמַּחְתֶּם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם
 וּבְרָאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם
 בַּחֲצֹצְרוֹת עַל עֲלֹתֵיכֶם וְעַל

19. ובהאריך - ופי תטוויל אלגומאם עלא אלמסכאן אייאם כיתירין ויחפצו בנין ישראל אלא מחפצת אללה ולם ירחלו: 20. ויש - ומווגוד אלדי יכון אלגומאם אייאם עדאד עלא אלמסכאן עלא קול אללה יחיסו ועלא קול אללה ירחלו: 21. ויש - ומווגוד אלדי יכון אלגומאם מן אלעיטא חיתא אלציביח ויטלע גמאם פיל ציביח וירחלו או נהאר וליל ויטלע גומאם וירחלו: 22. או יומין או שהר או סניה פי תטוויל (טולת) אלגומאם עלא אלמסכאן ליחיל עליה יחיסו בנין ישראל ולם ירחלו ופיטלועו ירחלו: 23. על - עלא קול אללה יחיסו ועלא קול אללה ירחלו אלא מחפצת אללה חפצו עלא קול אללה פי יד מוסה:

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 2. עשה - צנאע לך תנתין נפייר פיצה דק מטרקא תצנע ליהון ויכונו לך לעזימית (למסמה) גומעה ולמרחיל אלא אלמחטאת: 3. ותקעו - ויתנפכו (וינפכו) פיהון וינוועדו אליך גמיע גומעה אלא באב כימית מיעאד: 4. ואם - ואנכאן פי וחדיה ינפכו וינוועדו אליך שורפא רוס אלפת ישראל: 5. ותקעתם - ותנפכו תגלבא וירחלו לימחטאת חאטין קיבלי (שרקי): 6. ותקעתם - ותנפכו תגלבא תאני מרא וירחלו לימחטאת חאטין קיבלי תגלבא ינפכו למרחלהון: 7. ובהקהיל - ופי תגוויק אלא אלגוק תנפכו ולם תגלבו: 8. ובני - ובנין אהרון כדאם ינפכו פיל נפייר ויכונו ליכון לרסמית דהר לאגילכון: 9. וכי - ואין תיגו חרב פי ארצכון עלא לימצאייק מצאייק ליכון ותגלבו פיל נפייר ותנדיכרו קדאם אללה אלהכון ותנפרגו מן עדווינכון: 10. וביום - ופי יום פרחתכון ופי אעיידכון ופי רוס שהרכון ותנפכו פיל נפייר עלא אצעיידכון ועלא

6. ויהי - וכאן אלרגאל אלדי כאנו ניגסין לנפס אנסאן ולם יגצרו ליצנעו אלפסח פי דאליך אליום וקרבו קדאם מוסה וקדאם אהרון פי דאליך אליום: 7. ויאמרו - וקאלו אלרגאל הימא אליה נחנא ניגסין לנפס אלאנסאן אליש ננמיניע ליליס אנקריב אלא קרבן אללה פי מיעאדו פי וצט בני ישראל: 8. ויאמר - וקאל אליהון מוסה אוקפו ואסמע איש יווצי אללה ליכון: 9. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 10. דבר - כאלים אלא בנין ישראל קאיילא רגול רגול אין יכון ניגיס לינפס או פי טריק בעידיה ליכון או לאגילכון ויצנע פסח קדאם אללה: 11. בחדש - פי שהר תאני פי ארבתעשר יום בין גרובין יצנעו אלו על פטיר ואלמאריד יאכלו: 12. לא - לם יבאקו מינו חיתא ציביח ועצמיה לם יכסרו פי כי גמיע רסמית אלפסח יצנעו אלו: 13. והאיש - ואלרגול אלדי הוא דיכי ופי טריק לם כאן וינמיניע ליצנע אלפסח ותנקיטיע דאליך נפס מן קומהא אין קרבן אללה לם קרב פי מיעאדו כטיתו יקבל דאליך אלרגול: 14. ופי - ואין יסכון מעכון גאריב ויצנע פסח קדאם אללה כי רסמית אלפסח וכי חיכמו כידא יצנע רסמיה וחדיה יכון ליכון ולל גאריב ולמלאך אלארץ: 15. וביום - ופי יום נצב אלא אלמסכאן גטא גומאם אלא אלמסכאן לכמית שהאדיה ופיל עיטא יכון עלא אלמסכאן כי מנצר נאר חיתא ציביח: 16. כן - כידא יכון דיימאן גומאם יגאטי ומנצר נאר ביליל: 17. ולפי - ולקאד טלוע גומאם מן עלא אלכמיה ובעד דאליך ירחאלו בנין ישראל ופי מכאן אלדי יחיל תם אלגומאם תם יחיסו בנין ישראל: 18. על - עלא קול אללה ירחלו בנין ישראל ועלא קול אללה יחיסו טול אייאם אלדי יחיל גומאם עלא אלמסכאן יחיסו:

למנאדא - לקריאה (לאנשים). 6. ותקעתם - וכן ב. ד: ותתקעו. וכן בהמשך. תימנה - לאחר שכתב קיבלי, כתב מעל השורה שרקי (מורח), כתרנוטי בד. 9. ונשעתם - וכן ב. ד: ותננאתו - נרדפים.

2. הצוצרת - וכן ב. ד: בוקין או נפין - נרדפים. למקרא - לאחר שכתב לעזימית - להזמנה - כתב מעל השורה למסמא - לקרוא בשם, כמו ב. ג:

זבחי שלמיכם והיו לכם
לזכרון לפני אלהיכם אני
יהוה אלהיכם:

חמישי
יא

ויהי בשנה השנית בחדש
השני בעשרים בחדש נעלה
יב הענן מעל משכן העדות: ויסעו
בני ישראל למסעיהם ממדבר
סיני וישכן הענן במדבר
יג פארן: ויסעו בראשנה על-פי
יד יהוה ביד-משה: ויסע דגל
מחנה בני-יהודה בראשנה
לצבאתם ועל-צבאו נחשון
טו בן-עמינדב: ועל-צבא מטה
בני יששכר נתנאל בן-צווער:
טז ועל-צבא מטה בני זבולן
יז אליאב בן-חלון: והורד המשכן
ונסעו בני-גרשון ובני מררי
יח נשאי המשכן: ונסע דגל
מחנה ראובן לצבאתם ועל-
צבאו אליצור בן-שדיאור:
יט ועל-צבא מטה בני שמעון
כ שלמיאל בן-צורישרי: ועל-
צבא מטה בני-גד אליסף
כא בן-דעואל: ונסעו הקהתים
נשאי המקדש והקימו את-
כב המשכן עד-באס: ונסע דגל
מחנה בני-אפרים לצבאתם
ועל-צבאו אלישמע בן-
כג עמיהוד: ועל-צבא מטה בני

מנשה גמליאל בן-פרהצור:
כד ועל-צבא מטה בני בנימין
כה אבירן בן-גרעוני: ונסע דגל
מחנה בני-דן מאסף לכל-
המחנות לצבאתם ועל-צבאו
טז אחיעזר בן-עמישרי: ועל-
צבא מטה בני אשר פגעאל
כז בן-עכרן: ועל-צבא מטה בני
כח נפתלי אחירע בן-עינן: אלה
מסעי בני-ישראל לצבאתם
ויסעו:
כט ויאמר משה לחבב בן-
רעואל המדיני חתן משה
נסעים | אנחנו אל-המקום
אשר אמר יהוה אתו אתן לכם
לכה אתנו והטבנו לך כי-יהוה
ל דבר-טוב על-ישראל: ויאמר
אליו לא אלך כי אם-אל-
ארצי ואל-מולדתי אלך:
לא ויאמר אל-נא תעזב אתנו כי |
על-כן ידעת חנתנו במדבר
לב והיית לנו לעינים: והיה כי-
תלך עמנו והיה | הטוב ההוא
אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו
לך: ויסעו מהר יהוה דרך
ג שלשת ימים וארון ברית-
יהוה נסע לפניהם דרך שלשת
יד ימים לתור להם מנוחה: וענן
יהוה עליהם יומם בנסעם מן-
המחנה:

שישי
יב

ז ויהי בנסע הארץ
ויאמר משה קומה | יהוה
ויפצו איביה וינסו משנאיה
ח מפניה: ובנחה יאמר שובה
יהוה רבבות אלפי ישראל: ז
יא ויהי העם כמתאננים רע באזני
יהוה וישמע יהוה ויחר אפו
ותבער-בם אש יהוה ותאכל
ב בקצה המחנה: ויצעק העם
אל-משה ויתפלל משה אל-
ג יהוה ותשקע האש: ויקרא
שם-המקום ההוא תבערה
כי-בערה בם אש יהוה:
ד והאספסף אשר בקרבו התאוו
תאוה וישבו ויבכו גם בני
ישראל ויאמרו מי יאכלנו
ה בשר: וזכרנו את-הדגה אשר-
נאכל במצרים חנם את
הקשאים ואת האבטחים
ואת-החציר ואת-הבצלים
ו את-השומים: ועתה נפשנו
יבשה אין כל בלתי אל-המן
ז עינינו: והמן כזרע-גד הוא
ח ועינו כעין הבדלח: שטו העם
ולקטו וטחנו ברחים או דכו
במדכה ובשלו בפרור ועשו
אתו עגות והיה טעמו כטעם
ט לשד השמן: וברדת הטל על-
המחנה לילה ירד המן עליו:

ישראל: 30. ויאמר - וקאל אליה לם אמצ' אין אנכאן
אלא ארצי ואלא מוולדתי אמצ': 31. ויאמר - וקאל לא
הלאן תתרוך לינא אין עלא דאליך עריפית חטטנא פיל בר
ותציר לינא ליל דאליל: 32. והיה - ויכון אין תמצ' מענא
ויכון דאליך אלחסין אלדי יחסין אללה מענא ונחסין לך:
33. ויסעו - ורחלו מן גבל אללה טריק תלאת איאם
וסנדוק אחד אללה ראחיל קדמהון טריק תלאת איאם
ליגיס ליהון רייאחא: 34. וענן - וגמאם אללה עליהון
בינהאר פי תריחולהון מן אלמחאט: 35. ויהי - וכאן
פיתריחול אלסנדוק וקאל מוסה איתגלא יא אללה ויתברדו
עדווינאך ויהרבו בגצינאך מן קידמאך: 36. ובנחה - ופי
חאטו יקול אתגלא יא אללה חיל סכינתך פי וצט רבוואת
אלפת ישראל:

יא

1. ויהי - וכאן אלקום כי מתחגגין ראדי פי חצריה אללה
וסמע אללה ושתאר גצבו ושעלית פיהון נאר מן קדאם
אללה וחרקית פי טרף אלמחאט: 2. ויצעק - וצרך אלקום
אלא מוסה וצלא מוסה קדאם אללה וגרזית אלנאר:
3. ויקרא - וסמא איסים דאליך אלמכאן שעליה אין
שעלית פיהון נאר מן קדאם אללה: 4. והאספסוף -
ואלכיליט אלדי פי מבינו שתאהו שהווייה וריגעו ובכיו
איצא בנין ישראל וקאלו מינו יטעמינא לחם: 5. זכרנו -
דכרנא אלא אלסמכיה אלדי כינא נאכול פי מצר עלאש
אלא אלקתייה ואלא אלבטיך ואלא אלכראת ואלא אלבעל
ואלא אלתום: 6. ועתה - והלאן נפסנא יבסיה לים גמיע
ליליס אלא אלמן עיוננא: 7. והמן - ואלמאן כי ביזיר
אלכזברה הוא ושכלו כי שיכיל אללולו: 8. שטו - סאחו
אלקום ולקטו וטחנו פיל טחונייה או דאקו פיל הוואן וטבכו
פיל דיסית וצינעו אלו קראץ וכאן טעמו כי טעם בזיזיה
בזית: 9. וברדת - ופי נזלית אלטל עלא אלמחאט ביליל

ארביית אסליימכון ויכונו ליכון לדיכראן קדאם אלהכון
אנא אללה אלהכון:

11. ויהי - וכאן פי סנת תאנייה פי שהר תאני פי עשרין
פיל שהר טיליע גומאם מן עלא מסכן שהאדיה:
12. ויסעו - ורחלו בנין ישראל למרחלהון מן בר סיני וחל
גומאם פי בר פארן: 13. ויסעו - ורחלו פיל אוולנייה עלא
קול אללה פי יד מוסה: 14. ויסע - ורחיל סנגק מחאט
בנין יהודה פיל אוולנייה לעסכרהון ועלא עסכרו נחשון
איבין עמינדב: 15. ועל - ועלא עסכר ציביט בנין יששכר
נתנאל איבין צוער: 16. ועל - ועלא עסכר ציביט בנין
זבלון אליאב איבין חלן: 17. והורד - ויתנול אלמסכאן
וירחלו בנין גרשון ובנין מררי חמלין אלמסכאן: 18. ונסע
- וריחיל סנגק מחאט ראובן לעסכרהון ועלא עסכרו
אליצור איבין שדאור: 19. ועל - ועלא עסכר ציביט בנין
שמעון שלמיאל איבין צורישדי: 20. ועל - ועלא עסכר
ציביט בנין גד אליסף איבין רעואל: 21. ונסעו - ורחלו
(אלאגוזאק) בנין קהת חמלין אלמקדס וינצבו אלא
אלמסכאן חיתא מגיהון: 22. ונסע - ורחיל סנגק מחאט
בנין אפרים לעסכרהון ועלא עסכרו אלישמע איבין
עמיהוד: 23. ועל - ועלא עסכר ציביט בנין מנשה
גמליאל איבין פדה צור: 24. ועל - ועלא עסכר ציביט
בנין בנימין אבירן איבין גרעוני: 25. ונסע - ורחיל סנגק
מחאט בנין דן מגמיע לגמיע מחטאת לעסכרהון ועלא
עסכרו אחיעזר איבין עמי שדי: 26. ועל - ועלא עסכר
ציביט בנין אשר פגעיאל איבין עכרן: 27. ועל - ועלא
עסכר ציביט בנין נפתלי אחירע איבין עינן: 28. אלה -
הדולי מרחיל בנין ישראל לעסכרהון ורחלו: 29. ויאמר
- וקאל מוסה לחובב איבין רעואל אלמדיני חמו מוסה
רחלין נחנא אלא אלמכאן אלדי קאל אללה אלו אעטי
ליכון תעא מענא ונחסין אילך אין אללה כלם חסין עלא

וכן ג. בד: בלאש. ואת החציר - וברתי, וכן בגד, כת"א (וכרת). 6. כל -
למיע, בגד: שאי - דבר, מאוס. 7. כזרע גד - כורעי הכוסבר, וכן בגד,
וראה בפירוט שמות טו 31. ועינו כעין הבדלה - וצבעו כצבע הפנינים,
וכן במילה אחרת בגד: ולונו כלון אללולו. 8. דכו במדכה - כתשו
במכתש, וכן בג, ובדומה להם ד: ידוקו פל מדק או גורן או האון - כולם
סוגי מכתשים. הראשון כתרנום רס"נ: פי אלמדק, בפרור - דיסית - מילה
פרסית שחדרה לערבית ומשמעה "סיר ביטול", ראה ברתלמי 1935,
עמ' 239. וכן בערבית של יהודי עיראק. ראה יונה-רגנזאן 1995, עמ' 89.
בגד: קידר - קדרה - מילה ערבית, כפירוש רש"י בקדרה. לשד השמן -
וכן בג: בסיסיה בזית. ד - הביא שלושה תרגומים: אלכסיס בזית או וונגול
או קטאייף. בסיסה - מאכל שנעשה מקמח ושמן. ראה שרני 1987, עמ'
254. בסיס - בעירק היא אוכל סגריסי חיטה. ראה אלחנפי 1966, עמ' 84.
בסיסה - בערבית הסורית היא סוג של עגונות. ראה ברתלמי 1935, עמ' 44.

17. והורד - וכן ב. ד: ויתפכך - ויתר. 33. מחר ה' - וכן ד. ב: מין גבאל
אלדי איתגלה עליה אווקר אללה - מחר אשר התגלה עליו כבוד ה', כת"א.
מנחה - וכן ב: רחא. ג: ראה. ד: מכאן מחט - מקום מחנה. 35. קומח
ה' - התגלה ה', וכן בד. 36. שובח ה' - התגלה ה' ושכן שכינתך בקרב.
וכן ב (במקום התגלה, תרגם: רגע - שובח). ובדומה ד: חיל גוראך יא אללה
פי מא בון - שכן שכינתך (אורך) בתוך.

יא

1. כמתאננים - וכן בג. ד: כימחרשין - נרדפים. באוני ה' - לפני ה', וכן
בד, כת"א (קדם ה'). אש ה' - אש מלפני ה', וכן ב. ד: נאר אללה - אש ה'.
וכן בפסוק 4. 2. ותשקע - וכן ב. ג: גר: וגטסית. 4. והאספסוף -
והמעורבבים, וכן בגד, כת"א (ויערבבין), וכפירוש רש"י: אלו ערב רב
שנוספו עליהם בצאתם ממצרים. וכן הראב"ע: והם ערב רב, והמילה כפולה,
כמו: סחרחר, סחרחר. 5. זכרנו - וכן ב. ד: אפתכרנא - חשבנו, חננו -

אלדי אנא פי מבינו ואנתא קילית לחם אעטי ליהון ויאכלו שחר זמאן: 22. הצאן - גנאם ובקר ינדיביח ליהון ויכאפי ליהון אנכאן אלא גמיע סמכית אלבחר ינגימיע ליהון ויכאפי ליהון:

23. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה אנכאן קדרית אללה תקצר הלאן תנצור אנכאן יעדפך כלאמי אנכאן לם: 24. ויצא - וכרג מוסה וכלם אלא אלקום אלא כלאם אללה וגמע סבעין רגול מן כתיאריית אלקום וואקף ליהון מסתדיר אלכימיה: 25. וירד - ותגלא אללה פיל גומאם וכלם אליה ופרק מן אלאלהאם אלדי עליה וגעל עלא סבעין רגול כתיארייה וכאן לם חאטית עליהון אלהאם נבוויה ותנבו ולם קטאעו: 26. וישארו - ותבקו תנין ארגל פיל מחאט איסים אלוואחיד אלדד ואיסים אלתאני מידד וחאטית אלהם נבוויה והימא פיל מכתובין ולם כרגו לל כימיה ותנאבו פיל מחאט: 27. וירץ - ורגד אלגולאם וכבר למוסה וקאל אלדד ומידד מיתנאבין פיל מחאט: 28. ויען - וגווב יהושע ׳ן נון כאדים מוסה מן מכתארו וקאל סידי מוסה חבסהון: 29. ויאמר - וקאל לו מוסה אנכאן תגאר אנתא לי ומינו יעטי גמיע קום אללה אנבייא אין יגעל אללה אלא אלהם נבוותו עליהון: 30. ויאסף - ונגמע מוסה אילא אלמחאט הוא וכתיאריית ישראל: 31. ורוח - והווא ריחיל מן ענד אללה וטאיר סלווא מן אלבחר ורמא עלא אלמחאט כי טריק יום כידא וכי טריק יום כידא מסתדיר אלמחאט וכי עילו צראעין עלא וגה אלארץ: 32. ויקם - וקם אלקום גמיע דאליך אליום וגמיע ליל וגמיע יום גידא וגמאעו אלא אלסלווא אלמקליל גמע עשר כומאט וסטחו ליהון סטח מסתדיר אלמחאט: 33. הבשר - אללחם עאדו בן סנינהון קבל מא ינקיטיע וגעב אללה שתאד פיל קום ודראב אללה פיל קום צרביה כביריה גרא: 34. ויקרא - וסמא אלא איסים דאליך

ינזיר <! אלמן עליה: 10. וישמע - וסמיע מוסה אלא אלקום ביכי לאטווייפו רגול לבאב כימתו ושתאד גצאב אללה גרא ופי חצרית מוסה ראדי: 11. ויאמר - וקאל מוסה קדאם אללה אליש אסית לעבדך ואליש לם וגרית חץ פי חצרתך לתגעל אלא חמלית גמיע אלקום האדא עליי: 12. האנכי - אנכאן (אב) אנא (חבילית) אלא גמיע אלקום האדא אנכאן (בנין) אנא ולדתו אין תקול אליי חמילו פי חרגאך כאלדי יחמיל אלמראבי אלא אלרציע עלא אלארץ אלדי חלפת לאבתו: 13. מאין - מנין לי לחם לאעטי לגמיע קום האדא אין יבכו עליי (קדאמי) קאיילא עטי לינא לחם ונאכול: 14. לא - לם אגציר אנא לווחדי לאחמיל אלא גמיע אלקום האדא אין תקיל אכתר מיני: 15. ואם - ואנכאן כידא אנתא צאניע לי קתלני הלאן קתל אנכאן וגרת חץ פי חצרתך ולא אנצור פי רדוותי:

16. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה גמאע לי סבעין רגול מן כתיאריית ישראל אלדי עריפית אין הימא כתיאריית אלקום ועראפו ותאכוד ליהון אל כימית מיעאד וינתיצבו תם מעך: 17. וירדתי - ואתגלא ואכלים מעך תם ואפריק מן אלהאם אלדי עליך ותגעל עליהון ויחמלו מעך פי חמלית אלקום ולם תחמיל אנתא לווחדך: 18. ואל - ואילא אלקום תקול אתהאירדו לגודא ותכלו לחם אין בכיתו פי חצרית (קדאם) אללה קאיילא מינו יטעמינא לחם אין חסין לינא פי מצר ויעטי אללה ליכון לחם ותכלו: 19. לא - לם יום ואחיד תאכלו ולם יומין ולם כמס אייאם ולם עשר אייאם ולם עשרין יום: 20. עד - חיתא שחר זמאן חיתא אלדי יכרוג מן אנפכון ויכון ליכון לל קרף גיזא אין כרהתו אלא אללה אלדי פי מבנכון ובכתו קידמו קיילא אליש האדא אכרגא <! מן מצר: 21. ויאמר - וקאל מוסה סית מאית אלף זלמיה אלקום

17. וירדתי - ואתגלה, וכן בגד, כת"א (ואתגלי), וכתרגום רס"ג. וכן בהמשך בפסוק 25. מן חרוח - ב: מין אלהם אל נבוויה - מרוח הנבואה. ג: מן אלנבווה - מן הנבואה. וכן בהמשך הפרק. 20. לזרא - לגידוף. בגד: לכריהא - לתועבה, לביוזין. ח' - וכן ד. ב: אווקר אללה - כבוד ה'. 21. רגלי - וכן ג. ב: רגול - איש. 23. חיד ח' - יכולת ה', וכן בגד. תקצר - וכן ד. ב: תתעווק - תתעכב. 25. יספו - פסקו, וכן בג. ד: זאדו או קטעו - חוספו או פסקו. 26. ותנח - ונחה, וכן ג. בד: וחלית - ושכנת. חרוח - הנבואה, וכן ד. ב: אלהאם אלנבוויה - רוח הנבואה, כת"א (רוח נבואה). 28. מבחריו - מנבחריו, וכן בג. ד: מן אשכאבו - מנערייו. 29. רוחו - רוח נבואתו, וכן ב. ד: נבוותו - נבואתו, כת"א (רוח נבואתה). 31. ויטש - והשליך, כת"א (ורמא). בד: ומד - ופרש או ופשט, כפירוש רש"י ויפשט. 32. חמרים - ערמות, וכן בגד. 33. ויד - ודרב - בד: וצרב. רבה - וכן ב. ד: עצימה - עצומה.

זונגול - הוא עונת בצק בצורת צינורות סמולאים בסוכר ומטונגת, והסוכר המותך נוזל כדבש, וניתן לכוותה צפיות בדבש, ונקראת זונגולה. ראה: אבישור 1987, עמ' 187-188; יונה-רגזאן 1996, עמ' 106. על קטאייך, ראה לעיל בביאור לצפיות בדבש (שמות טו 31). 11. לשום את משא - וכן בד. ג: ליתרפאע אילה חקלית - לשאת את משא. 12. האנכי הרייתי - לאחר שתרגם את "האנכי הרייתי", כפי שתרגמו גר, כתב מעל השורה תרגום שני: האם אב אנכי, כתרגום ב, וכת"א (האב אנא). אם אנכי ילדתי - לאחר שתרגם: האם אני ילדתי, כתרגום ד, כתב מעל השורה: בנין = בנים, כתרגום ב: אנכאן בניני - אם בני, כת"א (אם בני). האמן - הפגדל, וכן ב. ד: אלחאצין - הנושא בחיקו, כתרגום רס"ג: ואלחאצין. ג: אל חאצין או אלמראבי. 13. עלי - לאחר שתרגם עליי, כתרגום בד, תיקן מעל השורה: קדאמי - לפניי. 14. כי כבד ממני - כי כבד יותר ממני. 16. מזקני ישראל - וכן ב. ד: מן שיוך ישראל - נרדפים. וכן בהמשך הפרק.

קְבֵרוֹת הַתְּאוּה מִי־שֵׁם קְבֵרוֹ
לֵה אֶת־הָעַם הַמִּתְאַוִּים: מִקְבֵּרוֹת
הַתְּאוּה נִסְעוּ הָעַם חֲצֹרוֹת
וַיְהִיו בַּחֲצֹרוֹת:

יב וַתִּדְבֹר מִרִּים וְאַהֲרֹן בְּמִשָּׁה
עַל־אֲדוֹת הָאִשָּׁה הַכִּשִּׁית אֲשֶׁר
לָקַח כִּי־אִשָּׁה כִּשִּׁית לָקַח:
ב וַיֹּאמְרוּ הָרֶק אֶךְ־בְּמִשָּׁה דִּבֶּר
יְהוָה הֲלֹא גַם־בָּנוּ דִּבֶּר וַיִּשְׁמַע
ג יְהוָה: וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנּוּ מְאֹד
מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
הָאֲדָמָה:

ד וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְאֹם אֶל־
מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־מִרְיָם
צֵאוּ שְׁלֹשְׁתֵּכֶם אֶל־אַהֲל־מוֹעֵד
ה וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשָׁתָם: וַיֵּרֶד יְהוָה
בַּעֲמֹד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל
וַיִּקְרָא אֶהֲרֹן וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ
ו שְׁנֵיהֶם: וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ־נָא

דְּבָרֵי אִם־יִהְיֶה נְבִיאֵכֶם יְהוָה
בַּמֶּרְאֶה אֱלֹוֹ אֶתוֹדֵעַ בַּחֲלוֹם
ז אֲדַבֵּר־בּוֹ: לֹא־כֵן עֲבָדֵי מֹשֶׁה
ח בְּכָל־בֵּיתִי נֶאֱמַן הוּא: פֶּה
אֶל־פֶּה אֲדַבֵּר־בּוֹ וּמֶרְאֶה
וְלֹא בַחֲדִידוֹת וּתְמִנַּת יְהוָה יִבִּיט
וּמִדּוֹעַ לֹא יֵרָאֶת לְדַבֵּר
ט בַּעֲבָדֵי בְמִשָּׁה: וַיַּחֲרֹ־אֶף יְהוָה
י בָּם וַיִּלֶּךְ: וַהֲעֵנָן סָר מֵעַל
הָאֹהֶל וְהִנֵּה מִרְיָם מִצְרַעַת

כְּשֶׁלַּג וַיִּפֹּן אֶהֲרֹן אֶל־מִרְיָם
יא וְהִנֵּה מִצְרַעַת: וַיֹּאמֶר אֶהֲרֹן
אֶל־מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנָי אֶל־נָא
תִּשֶׁת עָלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר
יב נֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חֲטֵאנוּ: אֶל־נָא
תְּהִי כַּמֶּת אֲשֶׁר בְּצִאתוֹ מִרְחֹם
יג אֲמֹו וַיֹּאכַל חֲצִי בָשָׂרוֹ: וַיִּצְעַק
מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא
רַפָּא נָא לָהּ:

יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַבְיָה
מִפְטִיר יֶרֶק יֶרֶק בַּפְּנִיָּה הֲלֹא תִכְלֹם
שִׁבְעַת יָמִים תִּסָּגֵר שִׁבְעַת
יָמִים מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחֵר
טו תֵּאֱסָף: וּתִסָּגֵר מִרִּים מַחוּץ
לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעַם לֹא
טז נִסְעוּ עַד־הָאֶסָף מִרִּים: וְאַחֵר
נִסְעוּ הָעַם מִחֲצֹרוֹת וַיַּחֲנוּ
בַּמִּדְבָּר פָּאֲרֹן:

יז וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ס
ב שְׁלַח־לָךְ אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת־
אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד
לְמִטָּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלָחוּ כָל־
ג נְשִׂיא בָהֶם: וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה
מִמִּדְבָּר פָּאֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה
כָּל־סֵם אַנְשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
יד הֵמָּה: וְאַלֶּה שְׁמוֹתָם לְמִטָּה
ה רָאוּבֵן שְׁמוֹעַ בֶּן־זִפּוֹר: לְמִטָּה

ו שְׁמַעוֹן שָׁפֵט בֶּן־חֹרִי: לְמִטָּה
ז יְהוּדָה כָּלָב בֶּן־יִפְנֶה: לְמִטָּה
ח יִשְׁשָׁכָר יִגָּאֵל בֶּן־יוֹסֵף: לְמִטָּה
ט אֶפְרַיִם הוֹשֶׁעַ בֶּן־נוּן: לְמִטָּה
י בִּנְיָמִן פִּלְטִי בֶן־רַפּוּא: לְמִטָּה
יא זְבוּלֹן גְּדִיָּאל בֶּן־סוּרִי: לְמִטָּה
יב יוֹסֵף לְמִטָּה מְנַשֶּׁה גָּדִי בֶן־
יג סוּסִי: לְמִטָּה דָן עַמִּיָּאל בֶּן־
יד גַּמְלִי: לְמִטָּה אֲשֶׁר סִתּוֹר בֶּן־
יז מִיכָאֵל: לְמִטָּה נַפְתָּלִי נַחֲבִי
טו בֶּן־וּפְסִי: לְמִטָּה גָד גֵּאוּאֵל
טז בֶּן־מְכִי: אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר־שִׁלַּח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־
הָאֶרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֶׁעַ
יז בֶּן־נוּן יְהוֹשֻׁעַ: וַיִּשְׁלַח אֹתָם
מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים עָלָיו זֶה בְּנִגְב
יח וְעָלִיתֶם אֶת־הָהָר: וּרְאִיתֶם
אֶת־הָאֶרֶץ מֶה־הוּא וְאֶת־הָעַם
הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הַחֹזֵק הוּא הַרְפָּה
יט הַמַּעֲט הוּא אִם־רַב: וּמֶה
הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהּ
הַטּוֹבָה הוּא אִם־רָעָה וּמֶה
הָעָרִים אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהֶנָּה
הַבְּמַחֲנִים אִם בְּמִבְצָרִים:
כ וּמֶה הָאֶרֶץ הַשְּׂמִנָּה הוּא אִם־
רֹזָה הַיֹּשֵׁב בָּהּ עֵץ אִם־אֵין
וְהַתְּחֻזָּקָתָם וְלִקְחָתָם מִפְּרִי
הָאֶרֶץ וְהַיַּמִּים יָמִי בַּפּוֹרִי
כא עֲנִיבִים: וַיַּעֲלוּ וַיִּתְּרוּ אֶת־הָאֶרֶץ

ריחיל חיתא נגמעת מרים: 16. ואחר - ובעד רחלו אלקום מן חצרות וחאטו פי בר פארן:

יג

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 2. שלח - סלח בעאת לך ארגל ויגיסו אלא ארץ כנען אלדי אנא עטי לבנין ישראל רגול ואחיד רגול ואחיד לציביט אבאתו תבעתו גמיע שריף פיהון: 3. וישלח - ובעת ליהון מוסה מן בר פארן עלא קול אללה כלהון ארגל רוס בנין ישראל הימא: 4. ואלה - והדולי איסמיהון לציביט ראובן שמוע איבין זכור: 5. למטה - לציביט שמעון שפט איבין חוריי: 6. למטה - לציביט יהודה כלב איבין יפנה: 7. למטה - לציביט יששכר יגאל איבין יוסף: 8. למטה - לציביט אפרים הושע איבין נון: 9. למטה - לציביט בנימין פלטי איבין רפוא: 10. למטה - לציביט זבולון גדיאל איבין סודי: 11. למטה - לציביט יוסף לציביט מנשה גדי איבין סוסי: 12. למטה - לציביט דן עמיאל איבין גמלי: 13. למטה - לציביט אשר סתור איבין מיכאל: 14. למטה - לציביט נפתלי נחבי איבין ופסי: 15. למטה - לציביט גד גאואל איבין מכי: 16. אלה - הדולי איסמיי אלרגל אלדי בעת מוסה ליגיס אלא ארץ וסמא מוסה להושע איבין נון יהושע: 17. וישלח - ובעת ליהון מוסה ליגיס אלא ארץ כנען וקאל אליהון טלאעו האדא פיל קבליה ותטלעו אלא אלגבל: 18. וראיתם - ותנצרו אלא אלארץ איש היא ואלא אלקום גאליס עליהא אנכאן קווי הוא אנכאן ראכו אנכאן קליל הוא אנכאן כתיר: 19. ומה - ואיש אלארץ אלדי הוא גאליס פיהא אנכאן חסניה היא אנכאן רדייה ואיש אלקורא אלדי הוא גאליס פיהון אנכאן פיל צייעע (מחטאת) אנכאן פיל בליר חסנית: 20. ומה - ואיש אלארץ אנכאן סמיניה היא אנכאן צעיפיה אנכאן מווגוד פיהא סגאר אנכאן ליס ותתקו ותכדו מן תמר אלארץ ואלאייאם אייאם סביק אלעניב: 21. ויעלו -

תרגם מילולית את כל הפסוק, ובדומה לו ד בתוספת המילה אוכתנא - אחותנו, אחרי תחי. לא כן ב, שתרגם את ת"א מילה במילה: לא הלאן תיבעיד האדי מין כינתנא, אין איכתנא היא, צלי הלאן עלא לחם אלמוות האדא אלדי פיהא ויתשפא - אל נא תרחיק זאת מבינינו, כי אחותנו היא, התפלל על בשר המת הזה אשר בה ויכריא. 18. ויצעק משה אל ה' - ויתפלל משה לפני ה', וכן ב. ד תרגם מילולית. 14. ירק ירק בפניה - ואם היה אביה נזוף נזיפה בפניה, וכן ד. ב: ולו יכון אבוהא תף תפיה פי ווגהא - ואם היה אביה ירוק ירק בפניה. במילה נרדפת, תרגם ג: ולו כאן אבהא בזק בזאק, כתרנום רס"ג: בצק (בערבית: סורית בשינוי פונטי: בזק). 15. ותסגר - וכן בד. ג: תנגיליק או תתעוק - תיסגר או תעוכב.

יג

19. הכמהנים - לאחר שתרנם: ככפרים, תרגם מעל השורה: במחנות.

אלמכאן קבור אלשהווייה אין תם דפאנו אלא אלקום אלמשתהיין: 35. מקברות - מן קבור אלשהווייה ריחלו אלקום חצרות וכאנו פי חצרות:

יב

1. ותדבר - וכלמית מרים ואהרון פי מוסה עלא סבאב אלמרה אלחסניה אלדי אכאד אין אמרה חסניה אכד: 2. ויאמרו - וקאלו אנכאן באס פקט פי מוסה כלם אללה הוולא איצא פינא כלאם וסימיע אללה: 3. והאיש - ואלרגול מוסה מחתישים גרא מן גמיע אלאנסאן אלדי עלא וגה אלארץ: 4. ויאמר - וקאל אללה עלא גפליה אלא מוסה ואלא אהרון ואלא מרים כריגו תלתתכון אלא כימית מיעאד וכרגו תלתתהון: 5. וידד - ותגלא אללה פיל גומאם ווקיף באב כימיה ונדא אהרון ומרים וכרגו תננהון: 6. ויאמר - וקאל סמאעו הלאן כלאמי אנכאן יכון נביאתכון אללה פיל מנצ'ר אליה אנעיריף פיל חלאם אכלים מעו: 7. לא - לם כירא עבדי מוסה פי גמיע ביתי אמין הוא: 8. פה - תים אלא תים אכלים מעו ומנצ'ר ולם פיל חוזיר ושבהית אללה יטאליע ואליש לם כיפתו לאכלים פי עבדי פי מוסה: 9. ויחר - ושתאד גצאב אללה פיהון ומיצי: 10. והענן - ואלגומאם זל מן עלא כימיה והוודא מרים מברוצה כיל תלג ולתפת אהרון אלא מרים והוודא מברוצה: 11. ויאמר - וקאל אהרון אלא מוסה בידכול סירי לא הלאן תגעל עלינא כטייה אלדי פגרנא ואלדי כטינא: 12. אל - לא הלאן תכון כיל מיית אלדי פי כרוגו מן רחם אימו וייתאכל ניציף לחמו: 13. ויצעק - וצלא מוסה קדאם אללה קאיילא טאייק הלאן (יא אללה בידכול) שאפי הלאן ליהא: 14. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה ולו יכון אבוהא זאם זאמיה פי וגהא הוולא תתכלל סבע אייאם תנגיליק סבע אייאם מן ברא לימחאט ובעד תנגימיע: 15. ותסגר - ונגלקית מרים מן ברא לימחאט סבע אייאם ואלקום לם

יב

1. הכשית - היפה, וכן בגד, כת"א (שפירתא); וכפירוש רש"י: מגיד שהכל מודים ביפיה כשם שהכל מודים בשחרותו של כושי. כושית כנמטריא יפת מראה; וכרס"ג: אלחסנא. 3. ענו - ביישן, טכובד, וכן בג. ד: מכדוע, ואולי מכשוע, כתרנום רס"ג: כאשעא - כנוע. 5. בעמוד ענן - לא תרגם את בעמוד. 7. נאמן - ב: צדיק; ד: צאדיק - נרדפים. 8. פה אל פה - תרגום מילולי, וכן ב. ג: שפאהם בשפאהם - בעל פה. ותמנת ה' - וכן ג. ב: ושיבחות אווקר אללה יטליע - ודמות כבוד ה' יביט. ד: ושובחות נור אללה יטליע - ודמות אור (שכינת) ה' יביט. כת"א (ודמות יקרא דה' מסתכל). 9. וילך - וכן ב. ד: וארתפע - ונישא. 11. אדני - כתרנום רס"ג: יא סירי. בגד: יא אסתאדי - נרדפים. נואלנו - מרדנו. בגד: גהילנא - סכלנו, נהגנו כטיפשים, כתרנום רס"ג: גהילנא, והעיר דירנבורג: וכן תרגם נואלו, ישעיה יט יג, מלשון אולת וסכלות (דירנבורג 1893, עמ' 211). 12. אל נא וגו' -

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005